

přiložili šátek namočený do teplé vody. Koupili si zmrzlinu a ta je alespoň na malou chvíli trochu osvěžila.

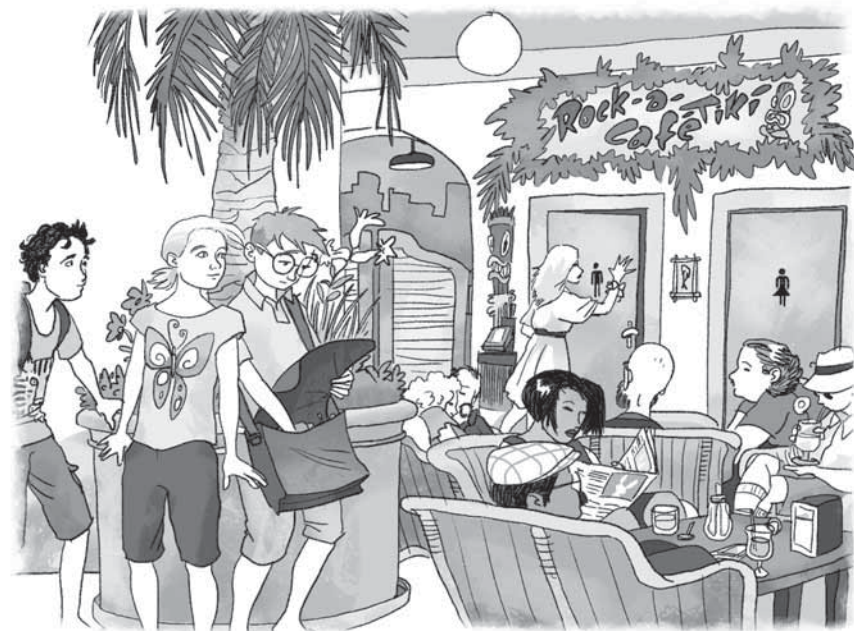
„Nemají oříškovou,“ stěžovala si Biggi.

„To vůbec nevádí, mají vynikající kokosovou a ananasovou. Je vážně skvělá,“ liboval si Patrik a nadšeně ulizoval z kornoutu.

„Měli bychom se pomalu vrátit,“ napadlo Biggi. „Lukova maminka si zakládá na dochvilnosti. Jestli přijdeme pozdě, třeba nás odpoledne nepustí na pláž.“

Děti se tedy vydaly zpět. Pronajatý dům ležel na kopci, z něhož se nabízel nádherný výhled na moře a další ostrovy, které k Havaji patřily.

Když Tygři došli na konec obchodní třídy, dal Patrik kamarádům znamení, aby se zastavili. Koutkem oka se rozhlížel kolem sebe, aniž pohnul hlavou.

„Neotáčejte se,“ přikázal tiše.

„Co zase máš?“ vyptávala se Biggi netrpělivě.

„Někdo se tu chová dost divně,“ odpověděl šeptem Patrik kamarádům.

„A kdo?“